

עפ"א 22951/05/19 - דני סבג נגד מדינת ישראל/רישוי עסקים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 22951-05-19 סבג נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת תמר נסים שי
המערער דני סבג

נגד
המשיבה

מדינת ישראל/רישוי עסקים

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת דוניה נסאר) מיום 14.4.19 בתיק צ"מ 20097-03-19, במסגרתה התקבלה בקשת המשיבה למתן צו סגירה לעסקו של המערער, בהתאם לסעי' 17 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968.

רקע והליכים בבית המשפט קמא

2. ביום 10.3.2019 הגישה המשיבה כתב אישום כנגד המבקש (רע"ס 20086-03-19), במסגרתו ייחסה לו עבירה של עיסוק בעסק ללא רישיון או היתר זמני, לפי סעיפים 4 + 14(א) לחוק רישוי עסקים. על פי עובדות כתב האישום, החל מיום 1.1.18 ועד ליום 11.2.19 ניהל והפעיל הנאשם בעצמו ו/או ביחד עם אחרים עסק לממכר מזון, לרבות הגשת משקאות משכרים לצריכה, בעסק בשם "מנצ'ס" במגדל העמק. מדובר בעסק הטעון רישוי לפי חוק רישוי עסקים וכן לפי פריט מס' 4.2 שבתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג-2013. נטען כי העסק פעל מבלי שקיבל רישיון עסק או היתר כדין מהרשות המקומית, מבלי שעמד בכל תנאי הרישוי הנדרשים, וכל זאת ללא אישורם ופיקוחם של הרשות המקומית, משטרת ישראל, משרד הבריאות ושירותי הכבאות וההצלה. עוד נטען, כי ביום 11.2.19 סמוך לשעה 04:10, התרחש אירוע אלים עם נשק חם בתוך העסק, במהלכו נותר העסק פתוח, ושוטרים שהגיעו אליו כעבור זמן קצר נעלו אותו.

3. בד בבד עם כתב האישום הגישה המשיבה גם "בקשה למתן צו הפסקה/סגירה לפי סעיף 17 לחוק רישוי עסקים תשכ"ח-1968", וזאת עד למתן גזר דינבתיק העיקרי. במסגרת הבקשה פורטו עובדות האישום, ונטען כי עד כה לא ניתן למערער או למי מטעמו רישיון עסק או היתר לניהולו. יתרה מכך, מסטטוס הרישוי של מנהל מדור רישוי עסקים של עיריית מגדל העמק וכן מהמסמכים אותם צירף לסטטוס זה, עלה כי המערער ובני משפחתו מחליפים את הבעלות בעסק שוב ושוב, וזאת על מנת לנסות ולהונות את רשויות

החוק. נטען עוד, כי העסק פועל ללא רישיון מזה זמן על ידי המערער ומשפחתו. עקב כך, הגישה המשיבה כנגד אחיו של המערער (נתנאל ששה ולהלן: "**נתנאל**") כתב אישום בעבירת ניהול עסק ללא רישיון (רע"ס 73766-01-18). ביום 30.4.18 הורשע נתנאל ונדון לקנס, התחייבות וכן ניתן צו לסגירת העסק החל מיום 1.8.18. לטענת המשיבה, ניתן להניח כי החלפת הבעלות בין המערער לאחיו נעשתה עקב צו הסגירה. מכאן, ולמרות שהעסק החליף בעליו, הוא אף פועל בניגוד לצו סגירה שיפוטי.

4. למערער הרשעה קודמת בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. לחובתו שני תיקים פתוחים בעבירות של הצתה וירי בנשק חם, וכן תיקים רבים סגורים בעילות שונות, רובם בגין אלימות פיזית ומילולית, ועוד. לשני אחיו של המערער, אשר הינם דומיננטיים בעסק, מסייעים למערער להפעילו ומחליפים אותו בהעדרו, יש רישום פלילי בעבירות אלימות.

5. ביום 11.2.19 התרחש אירוע אלים בעסק, כמפורט בכתב האישום. עקב אירוע זה, וכן משלא הצליחה המשטרה לאתר את המערער ואחיו, נערך למערער שימוע בהעדרו, בו הוחלט, לנוכח האירוע האלים שהתרחש וכן חומר חסוי שבידי המשטרה, על צו סגירה של העסק למשך 30 יום. המערער הגיש בקשה לביטול צו הסגירה לבית משפט השלום (צ"מ 70629-02-19) אולם בהמלצת בית המשפט, מחק אותה.

6. המשיבה ציינה כי מן הטעמים הללו וכן מתיקי החקירה, לרבות חומר מודיעיני, בית המשפט יתרשם כי מדובר בעסק שנשקפת ממנו סכנה מיידית, חמורה ומוחשית לסדר הציבורי ולערכים חברתיים מוגנים, וכן סכנה בלתי מוחשית אך מיידית וחמורה לא פחות מכך לשלטון החוק, ולפיכך יש לצוות על סגירתו לאלתר.

7. ביום 14.4.19, לאחר ששמע את הצדדים ועיין בחומר החקירה ובתיק המודיעין שהונח לפניו, נעתר בית המשפט קמא לבקשה.

8. בהחלטתו הפנה בית המשפט קמא למסגרת הנורמטיבית לדיון על פי הפסיקה (רע"פ 4384/16 מדינת ישראל נ' **מיאו והאו בע"מ** (13.3.14)) (ולהלן: "**רע"פ 4384/16**"), לפיה ההכרעה בבקשה דנן דומה במהותה לזו הנוהגת בבקשה למעצר עד לתום ההליכים. דהיינו, על המבקשת להניח ראיות לכאורה באשר למיחוס לנאשם, להצביע על קיומה של עילה מיידית להפסקת עיסוק, ולהראות כי לא קיים אמצעי מידי יותר להשגת מטרתו של הצו. עסקינן בסעד זמני הניתן עד להכרעה בתיק העיקרי, ומטרתו מניעתית ולא ענישתית. משכך, ומתוך הכרה בנזק העלול להיגרם למשיב ולצדדים שלישיים בעטיו (ככל שההליך הפלילי יסתיים בזיכוי), הרי שעל המבקשת להראות כי הצו דרוש לשם מניעת פגיעה ממשית ומוחשית באינטרס ציבורי חשוב המגולם במטרות החוק. כמו כן, יש לאזן בין הנזק הצפוי למשיב כתוצאה ממתן הצו לבין הנזק שעלול להיגרם לציבור כתוצאה מהמשך הפעלת העסק עד לסיום ההליך הפלילי, ורק במקרים בהם תיטה הכף לטובת האינטרס הציבורי יינתן הצו.

ביישום על המקרה דנן, בית המשפט קמא קבע כי לא קיימת מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה לכך

שהמערער הפעיל את העסק ללא רישיון. המערער לא חלק על הצורך בקבלת רישיון לעסק, ולא על כך שאחיו הורשע בגין הפעלת אותו עסק ללא רישיון. מחומר החקירה אף עולה כי המערער ונתנאל פעלו לקבלת רישיון לעסק.

אשר לעילה למתן צו סגירה מידי, קבע כי מעיון בחומר החקירה ובתיק המודיעין עולה כי המשך הפעלתו של העסק עלולה לסכן את שלום הציבור באופן ממשי, וכי אין דרך מידתית יותר לאיונו של סיכון זה אלא בסגירת העסק. בית המשפט ציין את העובדה שחרף צו הסגירה שהוצא לעסק עת הופעל ע"י נתנאל, ועל אף שלא ניתן למערער רישיון להפעלתו, הוא המשיך להפעילו. עוד צוין, כי מתיק המודיעין עולה תמונה רחבה ומפורטת בנוגע לאירועים האלימים שנקשרו להפעלת העסק, וכי זו נקשרה בגורמים עברייניים ובעבירות שונות. הפעלת העסק סיפקה כר למעשים אלימים במספר מקרים, ככל הנראה על רקע סכסוך עסקי. מתיקי החקירה ומהחומר המודיעיני, לרבות כזה מהעת האחרונה, עולה כי המערער ובני משפחתו לא שיתפו פעולה עם המשטרה בחקירה. נוסף למעורבותם של המערער ובני משפחתו באירועי אלימות, עולה מחומר החקירה שנתנאל סוחר בסמים וכי פעילותו בהקשר זה מתבצעת במסגרת העסק. כן עולה כי המערער היה מעורב באירוע הצתת רכב השייך לעירייה, וזאת בשל אי שביעות רצונו מהתנהלותה. מתיק המודיעין עולה כי המערער ובני משפחתו ממשיכים לפעול בדרך עבריינית.

השופטת קמא הוסיפה כי על אף שהחקירה בחלק מהתיקים טרם הסתיימה, היא שוכנעה כי מסקנת המשטרה לפיה קיים קשר מובהק בין הפעלת העסק לאירועים עברייניים ואלימים הינה מסקנה סבירה ומתבקשת, וכך אף החלטתה לסגירתו.

בית המשפט קמא בחן את סוגיית הנזק שעלול להיגרם למערער כתוצאה מסגירת העסק, במיוחד על רקע טענותיו כי הושקע בו ממון רב. בסופו של דבר קבע כי באיזון הכולל יש לבכר את ביטחון הציבור. בית המשפט קמא הפנה לכך שחרף צו הסגירה שניתן כנגד נתנאל, המערער המשיך להפעיל את העסק על שמו ללא רישיון. בכך אף קיבל את טענת המשיבה כי המערער ובני משפחתו פעלו באופן מטעה כלפי הרשויות. בהתנהלותו זו נטל המערער על עצמו את הסיכון שבסגירת העסק. לבסוף דחה בית המשפט קמא את בקשת המשיב, שהעלה במהלך השימוע, לחזור ולפתוח את העסק בכל תנאי שיוצב ע"י המשטרה. לקביעתו, ראוי היה לו למשיב לכבד את צו הסגירה השיפוטי ולדאוג להוציא רישיון עסק, ואז להשיבו לפעולה. לחובתו אף זקף כי חרף צו מינהלי, שהו בעסק אחיו של המערער והתרחש בו אירוע אלים נוסף. אין מקום ליתן הכשר בדיעבד לעסק שנפתח ללא רישיון, בין היתר ללא בחינה משטרתית לגבי מסוכנותו לציבור. יתרה מכך, בהתחייבות שניתנה אין כדי להבטיח ניתוק הקשר בין הפעלת העסק לבין הפעילות העבריינית שבוצעה ולהבטחת שלום הציבור.

על החלטה זו מבקש המערער להשיג לפניי.

טענות המערער

9. המערער רכש ביום 15.3.18 את העסק מאחיו נתנאל, תמורת סך 75,000 ₪ (הסכם רכישה צורף). מאז עשה מאמצים להסדרת הרישיון. בשלב זה אין מחלוקת כי כל הדרוש לו למערער הינו אישור המשטרה, והעיכוב במתן הרישיון לעסק נובע אך ורק מהתנגדותה של זו. התנגדות המשטרה מקורה בשיקולים זרים, על רקע ניסיונה לגייס את אחיו של המערער (מוטי) כמקור מודיעיני, כפי שעולה מהקלטת ומתמליל שיחה בינו לבין רכז המודיעין של המשטרה מר סיבוני. המערער מוסיף כי במסגרת פנייתו למשטרה (ביום 7.5.19) לצורך קבלת אישורה לפתיחת העסק על מנת להוציא משם מקרר, הוא נחקר בעבירת איומים ואף הותקף ע"י רכז המודיעין, אשר התוודע להקלטת השיחה האמורה שהועברה לבית המשפט. בשל התנהלות זו הגיש המערער תלונה למח"ש. ביום שלמחרת עוכב אחיו של המערער, מוטי, לחקירה בעבירות איומים, לאחר שמוטי פנה לרכז המודיעין בניסיון לברר את פשר האירוע עם המערער, אף שבין רכז המודיעין לבין מוטי התנהלו קשרים משך תקופה ארוכה ללא שיוחסו לו מעשי הטרדה. התנהלות המשטרה בהקשר זה מדיפה ריח של "מסע צלב", כלשונו של המערער, כנגדו וכנגד משפחתו.

10. אשר להחלטה נושא הערעור, נטען כי בית המשפט שגה בהסתמכו על ההליך הפלילי שנוהל כנגד נתנאל כבסיס לקיומה של עילה לסגירת העסק. המערער לא הטעה את הרשויות, כפי שקבע בית המשפט, ואף לא הפעיל את העסק בניגוד לצו סגירה שיפוטי. הוכח כי המערער פנה כבר ביום 8.5.18 למועצה המקומית מגדל העמק לצורך העברת העסק על שמו, והוצגו ראיות להעברת העסק על שמו (לרבות התקשרות חוזית מול בעלי המקרקעין). משכך, פקע הצו.

11. עוד שגה בית המשפט שעה שקבע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה נוכח פעילותו של אחי המערער - מוטי - בעסק. מוטי איננו הבעלים והוא אך מסייע למערער. יתרה מזו, באירועים בהם מוטי היה מעורב הוא היה הקורבן.

12. שגה בית המשפט קמא בהסתמכו על חומר מודיעיני מופרך שהוגש לו, ושנולד רק לאחר חילופי הדברים עם רכז המודיעין, עליהם לא נתן בית המשפט קמא דעתו כלל. ידיעות אלה, שאינן מבוססות כלל, אינן קשורות למערער. המערער הינו צנחן בדימוס, אדם נורמטיבי שזכה לקבל את המלצת מפקד הימ"ר בתפקודו כסייר כביש. הוא הורשע פעם אחת בלבד בחייו הבגירים ועושה כמיטב יכולתו להתפרנס כחוק. המערער לא זכה להתמודד עם המידע בשל מסירת פראפרזות בלבד.

13. שגה בית המשפט קמא בהתעלמו מהפגיעה בזכות הטעון של המערער בשימוע שנערך לו.

14. שגה בית המשפט קמא עת התעלם מהעובדה שהמערער פעל בהתאם להנחיית תברואן העירייה, ומקום בו הוגשה בקשה וכל גורמי המשנה, לרבות הוועדה לתו"ב ולמעט המשטרה, אישרו את הפעלת העסק.

15. אשר לאירוע שהתרחש ביום 11.2.19, נטען כי מוטי, אחיו של המערער, הוא שהותקף באותו מועד. הרקע לתקיפה היה שוד אקראי שאינו קשור למערער. בית המשפט קמא שגה בקביעתו בעקבות מידע מודיעיני שהוגש לו כי קיים קשר בין האירוע לסכסוך בין המערער ומשפחתו לבין גורמים עברייניים ומכאן אפשרות לפגיעה בשלום הציבור.

16. האירוע היה חד פעמי, ולפיכך שגה בית המשפט קמא עת קיבל את הבקשה וקבע כי קיים קשר בין האירוע לבין שלום הציבור.

17. שגה בית המשפט קמא עת לא נתן משקל לפגיעה הכלכלית במערער והנזק שייגרם לו כתוצאה מסגירת העסק. הקביעה כי התנהל בחוסר תום לב בניהול ופתיחת העסק אף היא שגויה. אכן, העסק מתנהל ללא רישיון, אך עובדה זו אינה מחייבת סגירתו המיידית, מקום בו מרבית העסקים מתנהלים ללא רישיון וממילא כאשר הרישיון הינו בהישג יד.

טענות המשיבה

18. על הרקע אליו נדרשתי לעיל, הוסיפה המשיבה כי בזמן שחלף עד לקיום הדיון בבקשה, היא בחנה שוב את האפשרות לאפשר פתיחת העסק בתנאים שיבטיחו את שלום הציבור, לרבות עריכת שימוע נוסף למערער. אולם, לנוכח מידע מודיעיני נוסף שהתקבל בסמוך לעריכת השימוע הנוסף, החליט מפקד תחנת המשטרה במגדל העמק לדחות את הבקשה. המשיבה מבהירה כי מהמידע עולה שהמערער ובני משפחתו משמשים כ"אנשי קש" לבעל העסק האמיתי, אשר כבר סורב על ידי המשטרה בעבר, ועל כך ניתנו החלטות על ידי כל הערכאות.

19. המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא, אשר שקל את כל השיקולים הרלוונטיים על פי הפסיקה בהחלטתו. קיימת תשתית ראייתית למיוחס למערער בכתב האישום, וזו מספיקה למתן צו מידי להפסקת העיסוק. אף אין חלופה אחרת פוגענית פחות למניעת הפגיעה באינטרס הציבורי.

20. טענת המערער כי סגירת העסק נעשתה משיקולים זרים לשם הפעלת לחץ על אחיו של המערער לשמש כמקור משטרתי, משוללת יסוד. ההחלטה בדבר הסגירה נעשתה בעקבות האירוע האלים והמסוכנות לשלום הציבור, כעולה מחומר החקירה ומהמידע המודיעיני. ממילא רכז מודיעין אינו מוסמך לאשר פתיחה או סגירה של עסק, וההחלטה התקבלה בדרג בכיר יותר.

דיון והכרעה

21. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכל החומר שהונח לפניי, נחה דעתי כי לא נפלה

שגגה כלשהי בהחלטת בית המשפט קמא המצדיקה התערבותו של בית משפט זה, ובדין נעתר בית המשפט קמא לבקשת המשיבה והורה על סגירת המקום.

22. אשר למסגרת הנורמטיבית לדיון - עסקינן בבקשה המוגשת על פי סעי' 17 לחוק רישוי עסקים, הקובעת את סמכותו של בית המשפט ליתן אחר הגשת כתב אישום צו שיורה על הפסקת העיסוק בעסק (כמפורט בסעי' 16 לחוק) זאת עד למתן גזר הדין.

23. בעניין רע"פ 4384/13 נקבע כי על פי הפסיקה מטרת הצו אינה עונשית בלבד, אלא בעיקר מניעתית. עסקינן בסנקציה מיוחדת, שמטרתה להפסיק את המשך ביצוע העבירה של ניהול עסק ללא רישיון או תוך הפרת תנאי הרישיון. הצו נועד להרתיע אדם מהפעלת עסק ללא רישיון או בחריגה מתנאיו. עוד נקבע באותו עניין, כי המסקנה העולה מהתכלית המניעתית הינה כי ככלל יש להורות על הפסקת עיסוק בעסק כל אימת שלא ניתן רישיון. אולם, בד בבד עם מתן הצו, ישקול בית המשפט את מועד כניסת הצו לתוקף. לשם כך יש לאזן בין מידת הנזק שייגרם לבעל העסק ולצדדים שלישיים כתוצאה מהפסקת העיסוק לאלתר, לבין מידת הנזק שייגרם לציבור כתוצאה מהמשך הפעלתו ללא רישיון. כאשר עסקינן בצו הפסקת עיסוק זמני, שעה שהנאשם טרם הורשע, מוסטת נקודת האיזון לכיוונו של הנאשם, ועל בית המשפט להקנות משקל מוגבר לזכויות החוקתיות להליך הוגן ולחופש העיסוק. בית המשפט קבע כי הבדל זה משליך על עיצוב אמת המידה למתן צו הפסקת עיסוק זמני - **"על המאשימה להראות שהצו דרוש למניעת פגיעה ממשית ומוחשית באינטרס ציבורי חשוב המגולם במטרות החוק, וכי לא ניתן להשיג את מטרת הצו באמצעי מידתי יותר. כך, למשל, עילה למתן צו עשויה לקום אם הפעלת העסק יוצרת סיכון ממשי לציבור"** (שם, פסקה 18).

עוד נקבע כי **"המסגרת העיונית להכרעה בבקשה לפי סעיף 17 דומה במאפייניה לזו הנוהגת בבקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בשינויים המחויבים. כלומר, על המאשימה להניח תשתית ראייתית לכאורה למיחוס לנאשם בכתב האישום ולקיומה של "עילת הפסקת עיסוק מיידית" ... לצורך מתן צו לפי סעיף 17 לא יסתפק בית המשפט בבחינת התשתית הראייתית להוכחת המיחוס לנאשם בכתב האישום, אלא יוסיף ויבחן במשקפיים אלה אם הונחה תשתית מספיקה לביסוס עילת הפסקת עיסוק מיידית.."** (שם, פסקה 19).

ומן הכלל אל הפרט -

24. המערער אינו חולק על כך כי אין בידיו רישיון להפעלת העסק. אף שכל הגורמים הנוגעים בדבר נתנו כבר אישורם להפעלתו (ועל כך המשיבה אינה חולקת), הרי שכל עוד לא התקבל אישורה של משטרת ישראל, לא ניתן להשלים את הליך הרישוי. מכאן, קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיחוס לו. בית המשפט קמא אף מציין את הודאתו בחקירתו מיום 6.3.19 בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, וכי

הוא עושה מאמצים להשיגו. אין אם כן כל שגגה בקביעה זו.

25. כאמור לעיל, יש לבחון האם הונחה תשתית ראייתית גם לביסוס עילת הפסקת עיסוק מידית, ובהקשר זה לבחון האם הצו דרוש למניעת פגיעה ממשית ומוחשית באינטרס ציבורי המגולם במטרות החוק, וכי לא ניתן לנקוט בדרך מידתית יותר.

לאחר שעיינתי בחומרי החקירה ושמעתי בהקשר זה את הצדדים, אף בכך איני סבורה כי נפלה שגגה כלשהי בניחוח שערך בית המשפט קמא.

26. כפי שנקבע בהחלטה קמא, חומרי החקירה והמודיעין שהונחו מעלים תמונה מדאיגה של פעילות עבריינית מסועפת ורבת משתתפים במסגרת העסק או בקשר אליו. אמנם לא בכל האירועים המתוארים המערער היה מעורב באופן ישיר, ואמנם לא כולם התבצעו או תוכננו להתבצע בתוך העסק, אולם בכולם קיימת נגיעה לעסק בצורה כזאת או אחרת. כך, האירועים נשוא תיק החקירה פל"א 465243/18 קשורים לסכסוך עסקי עם בעלי העסק המתחרה, הקרוב לעסק דנן. האירועים נשוא תיקי חקירה פל"א 65401/19 ופל"א 96287/19 התרחשו בתוך העסק. מדובר באירועי אלימות חמורים, בהם אף נעשה שימוש בנשק.

יודגש כי בדיון שנערך בפניי, המשיבה הבהירה כי נפלה טעות בכתב האישום ובבקשה, כך שצוין כי במסגרת האירועים האמורים נעשה שימוש בנשק חם כשלאמיתו של דבר נעשה שימוש בנשק קר. לצורך העניין שלפניי, אף שכך, אין באמור כדי להביא לשינוי התוצאה. האירועים האמורים הסתיימו בפגיעות גוף, חלקן חמורות והמערבים נזקקו לטיפולים רפואיים. די בכך כדי ללמד על חומרת האירועים.

27. זאת ועוד, מתיקי החקירה עולה כי המערער ואחיו לא שיתפו פעולה באופן מלא עם המשטרה, באופן שמותיר רושם כי הללו מבקשים ליטול את החוק לידיהם ולנהל את סכסוכיהם כפי שהם רואים לנכון, הרחק מעיני המשטרה. כך אף ניתן להתרשם כי המערער ואחיו מתנהלים יחד, כך שאף אם מי מהם לא היה מעורב באופן ישיר באחד האירועים, אין בכך כדי לטשטש את העובדה כי העסק משמש את בני המשפחה לפעילות עבריינית שהם מעורבים בה.

28. לצד האמור אוסיף, כי מהמידע המודיעיני שהוגש עולה כי העסק אף משמש לפעילות עבריינית מסוג אחר - סחר בסמים. מבלי להרחיב בנקודה זו, די בעיון בפרפרזות שנמסרו לב"כ המערער כדי להתרשם כי קיים חשד, אשר עודנו נבדק, לכך שמתבצעות עבירות של סחר בסמים במסגרת העסק, כאשר המערער ואחיו משמשים, על פי החשד, "אנשי קש" לצד שלישי המוכר למשטרה בתחום זה.

29. על רקע כל האמור, ולאחר עריכת איזון בין השיקול של שמירה על ביטחון ושלום הציבור לבין השיקול של חופש העיסוק והאינטרס הכלכלי של המערער, נכון קבע בית המשפט כי השיקול הראשון גובר על השני, וכי בנסיבות העניין קיימת עילת סגירה מידית.

30. אף לא מצאתי כי נפלה שגגה כלשהי בקביעה לעניין היעדרה של חלופה אחרת, פוגענית פחות. אמנם, המערער הביע נכונות להישמע לכל תנאי שיוצב ע"י המשטרה, אולם ניסיון העבר עם המערער ואחיו מלמד כי מילים לחוד ומעשים לחוד. אמנם מקובלים עלי דברי המערער כי בית המשפט קמא בגזר הדין כנגד נתנאל קבע כי צו הפסקת העיסוק יכנס לתוקף ביום 1.8.18 אלא אם יוכח להנחת דעת המאשימה כי העסק אינו בבעלותו והעסק החליף בעלים, ואולם, בנוסף לכך שהעסק הופעל ללא רישיון הרי שדי להזכיר כי המערער עצמו לא כיבד את צו הסגירה שהוציאה המשטרה לאחר האירוע מיום 11.2.19, כאשר אחיו שהו בעסק שלכאורה בבעלותו במועד שלאחר הוצאת הצו, ואז התרחש אירוע אלים נוסף. מכאן שלא ניתן להסתמך על התחייבות זו לבדה. יתרה מכך, הסכסוכים הקשורים לעסק עצמו מעלים כי לעת הזו לא ניתן למצוא חלופה מידתית יותר.

31. לא נעלמה מעיני טענת המערער ביחס לחקירת אחיו והניסיון לגייסו לשיתוף פעולה עם המשטרה, לרבות מתן התחייבות של ממש על ידי החוקר לסייע ולהביא לפתיחת העסק במידה ויסופק מידע על ידי האח. עיינתי בתמליל ואף שמעתי את ההקלטה שערך. בזיהור אצין, כי בצד החומרה שיש לייחס לאמור ולחילופי הדברים, עסקינן בשיחה אותה יזם אחיו של המערער, ואזכורו של העסק נעשה ביוזמתו בעיתוי אשר גם לו משמעות. מכל מקום, בעניין זה יש לטפל בערוץ נפרד. לא מצאתי כי יש באמור כדי לסייע למערער, שכן לא ראיתי השלכות להבטחות אלה שניתנו על ידי החוקר על העניין שלפניי, זאת בהתחשב בפעילות המבוצעת בעסק כמפורט לעיל והמידע שהתקבל אודותיו.

32. בשולי פסק הדין אבקש להתייחס לפסיקה הרבה אליה הפנה ב"כ המערער, אשר לטעמי עוסקת במקרים שונים בתכלית מהמקרה שלפניי.

תיק צ"א 65180-06-17 שעותק ממנו הוגש, נוהל בדלתיים סגורות ולפיכך בזיהור אצין כי באותו מקרה, בחן בית המשפט האם הופעלה הסמכות המנהלית בצורה סבירה ומידתית. להבדיל מאותו מקרה, בענייננו, הפעלת העסק נקשרה לעבירות אלימות חמורות שהביאו לפגיעות בגוף, ולא רק לחשדות לביצוע עבירות סמים.

בתיק ב"ש 43/16 דן בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' כשופטת ג'. בסול) בבקשה לביטול צו סגירה לעסק מכירת משקאות, עקב התקיימותה של פעילות פלילית במקום שעניינה הדבקת מדבקות כשרות מזויפות על בקבוקי השתייה הנמכרים. בית המשפט קיבל את הבקשה, תוך קביעה כי ניתן היה לנטרל את הפעילות האמורה באמצעות מניעת מכירתם של בקבוקים הנושאים את המדבקות האמורות. למותר לציין כי מדובר בפעילות עבריינית הנופלת בחומרתה מהמקרה שנדון בפניי, וכאמור, הבקשה התקבלה מן הטעם שמדובר בסעד קיצוני בנסיבות העניין.

בתיק ב"ש 147/02 דן בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת י. וילנר) בבקשה לביטול צו סגירה שניתן לעסק בית קפה, וזאת בשל ניסיון להצית את המקום, השלכת רימון על המקום ותלונות על רעש. בית המשפט קיבל את הבקשה, תוך קביעה כי ביחס לרעש היה באפשרות המשטרה לפעול להגשת כתב אישום ולהגשת בקשה לצו סגירה שיפוטי, ולמתלוננים האפשרות לפעול במישור האזרחי בעוולת מטרד. אשר לאירוע

ההצתה נקבע כי הצו הוצא בחלוף זמן רב מהאירוע ולפיכך לא ניתן להצדיקו. באשר לאירוע השלכת הרימון נקבע כי לא הוכח קשר ולו לכאורי בין משליך הרימון לבין בעל העסק. במקרה זה, בית המשפט כאמור לא שלל את האפשרות כי המשטרה תגיש בקשה לצו סגירה שיפוטי, כפי שנעשה במקרה שלפניי, וקביעותיו לעניין הצורך בצו מנהלי בנסיבות מדברות בעד עצמן ומעידות על ההבדל בין אותו מקרה לבין המקרה שלפניי.

בתיק עפ"א 5093-02-17 דן בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת. שרון-נתנאל) במקרה שבו ניתן צו סגירה לעסק בית קפה, וזאת לפי שניהולו הועבר לרעיית הבעלים לאחר שניתן נגדו צו סגירה. הצו במקרה זה ניתן בשל הפעלת העסק ללא רישיון, ואין המדובר בעסק שקשור לפעילות עבריינית כלשהי. יצוין כי באותו מקרה, בית המשפט קיבל את הערעור נוכח השיהוי של הרשויות בטיפול בבקשה שהוגשה על ידי בת הזוג למתן רישיון לעסק. ברי כי מקרה זה נבדל באופן מהותי מהמקרה שלפניי.

בתיק ת"פ 28884-08-13 נדרש בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ז. פלאח) לבקשת המשטרה למתן צו סגירה לעסק מאפייה, בעקבות אירוע הפעלת מטען חבלה שהוצמד לדלת העסק. בית המשפט דחה את הבקשה, תוך קביעה כי לא הוכח שהאירוע קשור לסכסוך עברייני או כי המשיבים מהווים מטרה לגורמים עברייניים. מדובר שם אפוא במקרה נקודתי וחד פעמי, שלא כמו במקרה שלפניי, ושלא היה בו אינדיקציה ברורה לקיומו של קשר בין הפעילות העבריינית לבין בעלי העסק.

בתיק צ"מ 24176-08-14 עסק בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט ש. סרחאן) בבקשה לביטול צו סגירה למועדון לילה בעקבות אירוע ירי על המקום. בית המשפט קיבל את הבקשה, תוך שקבע כי מדובר באירוע חריג שאיננו אופייני לעסק שמתנהל מזה 3 שנים, וכי הליך השימוע טרם הוצאת הצו לקה בפגמים. בענייננו, כאמור, מדובר ברצף של אירועים חמורים, ולא הועלו בפני טענות דומות לעניין קיומם של פגמים בהליך השימוע שנערך למערער (אשר חרף זימונו לא התייצב אליו).

בתיק עפ"א 48802-12-15 דן בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת א. אלון) במקרה שבו ניתן צו סגירה נוכח קיומם של מופעי חשפנות במועדון. בית המשפט קיבל את הערעור, תוך שקבע כי לא הוכחה סכנה מיידית וממשית וכי קיימות חלופות פחות פוגעניות. משכך, כתנאי לביטול הצו, הוצבו מספר תנאים, ובהם הפסקת הפעילות האמורה, הסרת השילוט וכל פרסום המעיד עליה, ועוד. למותר לציין כי המקרה האמור נבדל אף הוא באופן מהותי מהמקרה שלפניי ומכל מקום, בית המשפט ביטל את הצו כנגד הצבת תנאים עקרוניים שיש בהם כדי להבטיח הפסקת הפעילות שעשויה להיות עבריינית.

33. מכל הטעמים האמורים על משקלם המצטבר, אני מוצאת לדחות את הערעור.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

